

THEMA: HEDEN

- 2 – Dust awakened by dawn, Iris Hond
- 3 – Geen heden zonder verleden
- 4 – Brief aan de lezer, over de vrede
- 5 – Hart van Staal
- 6 – De Amerikaanse Verkiezingen: van Outsider naar Insider
- 8 – In memoriam
- 9 – Column: Buiteling
- 10 – Werkboek, creatief schrijven
- 11 – Vierdaagse busreis naar Zürich
- 12 – Gemeente in beweging
- 14 – Uit de kerkenraad
- 15 – Agenda | Lied van de maand
- 16 – Kerkdiensten | Collectebestemmingen

Niet morgen, maar vandaag, ...

Door Jan van Aller

'Maak je dus geen zorgen voor de dag van morgen, want de dag van morgen zorgt wel voor zichzelf.'

Aldus Jezus van Nazareth, zo'n 2.000 jaar geleden. Woorden uit de Bergrede, een verzameling wijsheden en spreuken.

Aantrekkelijke woorden: 'Leven in het hier en nu', het klinkt zo eenvoudig: je hoeft er toch niks speciaals voor te doen? Je leeft toch voortdurend in het nu? Toch is dat voor veel mensen niet zo. Je kunt zózeer bezig zijn met gisteren, of morgen, dat je vergeet wat nú belangrijk is.

Je kunt erg in beslag genomen worden door wat **achter** je ligt. Dingen waarin je een rol hebt gehad – dingen die je zijn overkomen. Wat je anderen hebt gezegd – wat je misschien anders had willen zeggen. Wat tegen jou is gezegd – of voor jou verzwegen. Wat je hebt gedaan – en wat je hebt nagelaten. Lieve mensen die je mist.

Sommige zaken uit het verleden drukken zo'n stempel op iemands leven, dat je ook niet zomaar kunt verwachten dat diegene dat 'vergeet'. In mijn werk als geestelijk verzorger bij de politie spreek ik geregeld mensen die een hoofd vol hebben met beelden van wat mensen elkaar aandoen. Dan kan het soms zo belangrijk zijn om met de juiste therapie die beelden en herinneringen op te nemen in je bestaan, zonder dat ze je geheel overheersen.

Toch is het altijd belangrijk om ook de vraag 'En hoe ga jij nu verder?' te stellen. De vraag naar het nu van iemands leven. Ik ken een jonge vrouw, die door een combinatie van pech, onhandige keuzes en mentale blokkades het gevoel heeft dat ze haar leven in de tijd die achter haar ligt, heeft verprutst: opleiding niet afgemaakt, wel een forse studieschuld (en dus geen zicht op een eigen woning), de gedachte dat ze haar talenten heeft laten schieten. In de gesprekken met haar is het de uitdaging om, naast het oordeelloos aanhoren van haar verdriet, toch zo nu en dan de 'nu' vraag te stellen.

Evenzeer kun je te veel bezig zijn met **'morgen'**. Natuurlijk is het goed om plannen te maken: over 'kleine' zaken zoals vakanties en uitjes – maar ook over essentiële thema's van je leven: Blijf ik het werk doen dat ik doe, of sla ik een andere weg in? Zal ik deze relatie, die ons verdriet brengt, beëindigen of ga ik ervoor strijden? Wat ga ik doen als ik straks niet meer hoeft te werken? – etc. Ook hier geldt: zolang je maar de connectie met het 'nu' houdt bij dat denken. Dus b.v.: als ik een andere weg op professioneel gebied wil inslaan, moet die wens niet blijven hangen in dagdromen of fantaseren, maar hoort daar ook de vraag bij: wat kan ik daar vandaag mee gaan doen?

De toekomst – morgen – kan ook een vlucht uit het heden zijn. Zo kende ik in de jaren dat ik bij de Koninklijke Marine werkte, mensen die te veel met 'morgen' bezig waren om maar de pijnlijke vragen van vandaag te verzachten.

Lees verder op pagina 2

Als er dan indringende vragen kwamen van het 'thuisfront', over dat de kinderen niet goed weten wie papa is, omdat hij zo veel op zee is, dat je dan zegt: 'Ja, schat, als ik het deze jaren goed doe en inzet toon, is er over een paar jaar een bevordering – een plek met meer rust'. – Wie kent ze niet, mensen die keihard werkten (te hard) maar zich gaande hielden met 'straks, dan gaan we reizen/genieten etc'- en die dat nooit hebben mogen meemaken?

Uiteraard is het geen onttrekken aan je verantwoordelijkheden waar Jezus op doelt. Alsof Hij alle reële zorgen van mensen zou wegwuiven. Alleen, zegt Jezus: vergeet niet het hier en nu van jouw leven. Waar je vandaag aandacht aan moet geven, en niet denkt 'dat komt morgen wel'. Want morgen is er altijd wéér een morgen.

Dus: niet morgen maar vandaag. Dat lastige gesprek aangaan. Die verdrietige kennis bellen Met jezelf eerlijk in gesprek over je eigen leven en keuzes – ook wat lastig is daarbij.

Echt luisteren naar wat iemand vertelt. Niet twee of drie dingen tegelijk doen. Op tijd beginnen met wat vandaag nodig is – en op tijd stoppen, want ook rust en herstel moet je niet telkens naar 'morgen' schuiven.

'Maak je dus geen zorgen voor de dag van morgen, want de dag van morgen zorgt wel voor zichzelf.' Het klinkt simpel maar we zien dat het eigenlijk een aandachtige en gebalanceerde houding vraagt om zo in het leven te staan.

En als het een keer mislukt – als je toch meer dan je je voorgenomen had in de ban was van wat geweest is of nog gaat komen, bedenk dan: morgen is het weer vandaag.

Dust awakened by dawn, door Iris Hond

Het heden begint bij het ontwaken. Dat moment, waarop je nog 'schoon' bent, gebruiken dagboekschrijvers en The artist way-schrijvers om hun zuiverste emoties te vangen in tekst. Pianiste Iris Hond staat in de theaters met *Dust awakened by dawn*. Zij gebruikt hierin deze allereerste emoties van de dag.

Op 4 oktober 2024 is Iris te gast in Goedemorgen Nederland. Zij vertelt dat zij als jong meisje van elf jaar al van haar vader leerde haar gevoel om te zetten naar iets moois. Om ermee te creëren. Elke ochtend als zij wakker wordt, stapt Iris uit bed naar haar piano die ze heeft beschilderd met schoolbordverf. Daarop schrijft zij.

'Ik probeer juist die hele diepe emoties te vangen, het gevoel dat nog niet is beïnvloed door de dag of door een appje of iets dat je meemaakt. Die gevoelens zet ik om in muziek. De ene keer open en licht, een ander keer minder mooi. "Wat wil ik het liefst aan m'n publiek laten horen?" vroeg ik me af. Dat is de Iris die puur is en niks hoeft te bewijzen. Afgelopen jaren heb ik de grote concertzalen gedaan, nu ga ik naar het theater; in theaterzalen heb je veel meer mogelijkheden. Ik ga mensen een kijkje geven in mezelf, ik ga een duiding geven. Je gaat door goede en door minder goede tijden. Maar, zoals mijn vader zei, je kunt er altijd iets moois uit halen.'

Verslag van het interview bij Goede Morgen Nederland door Liliane van der Steur.

Geen heden zonder verleden

Door Bob Last

Als je bij de halte van het heden stilstaat bij de zin van je bestaan, verzink je in gedachten en begint het vormen van betekenis. Elk mens verhoudt zich tot de ander, doet ervaringen op en bouwt herinneringen op. Gedeelde geschiedenis met een ander kan van grote betekenis zijn.

Toen mijn vrouw enkele jaren geleden stierf, overheerste eerst de pijn en het verdriet van het gemis. Echter, gaandeweg kwam het besef dat zij voortleeft in mij, in de vorm van herinneringen en gedeelde geschiedenis. We hebben elkaar gevormd en staan als gevolg in verbinding. 'Oma is een sterretje geworden', zei ik tegen mijn vierjarige kleindochter. Ze keek me indringend aan, gaf me een kus en ging spelen. We geven het leven door, waarbij heldere duiding van wat ons overkomt, betekenis kan geven.

Een ieder neemt afslagen in het leven die van betekenis blijken. In aanloop naar mijn studietijd voerde ik heftige discussies met mijn vier jaar oudere broer over de vraag hoe je het beste kan bijdragen aan een betere samenleving. Gebaseerd op Marxistische idealen nam hij het standpunt in dat je beter buiten de instituties kan blijven, je moet strijden

om ze omver te werpen en ze opnieuw in te richten om gelijkheid en sociale rechtvaardigheid te bewerkstelligen. Mijn broer, Hans, liep voorop in demonstraties en bouwde aan een netwerk van gelijkgestemden. Ik argumenteerde dat je ook binnen de instituties tot verandering kunt komen en dat de keuze voor deze weg mij heel wat effectiever leek.

Ik kwam na mijn studie in de Psychologie te werken in het kinderziekenhuis met als doel de omstandigheden, de ontwikkeling en de beleving van het zieke kind en zijn naasten zoveel mogelijk in positieve zin te bevorderen.

Ik sta stil bij deze herinneringen. Herinneringen zijn een toevluchtsoord, schrijft Viktor Frankl in *De zin van het bestaan*. Als de wreedheid van de dag alom is, zoals Frankl meemaakte in concentratiekampen, dan is verinnerlijking met behulp van herinneringen een weg om betekenis te vinden in het heden. Denkend aan zijn vrouw – 'sterk als de dood is de liefde' (Hooglied 8.6) –, genoot hij in het kamp van de zons- ondergangen.

In het ziekenhuis zit een vader verslagen aan het bed van zijn doodzieke kind. Hij voelt zich alleen en verlaten. Ik nodig hem uit even te gaan zitten in een naastgelegen kleine ruimte. Dan vraag ik waar hij aan denkt. Tot mijn verassing zegt ie 'Andre Hazes'. Daarop zingen we luidkeels het levenslied over de Vlieger. 'Ik heb hier een brief aan mijn moeder,

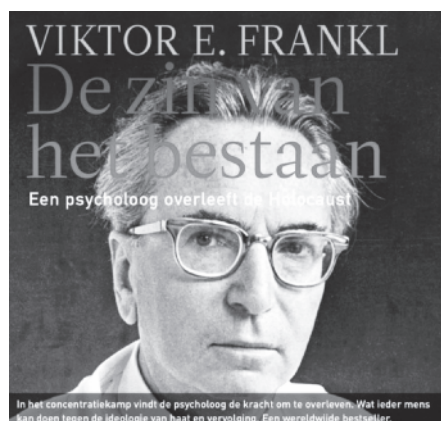
die hoog in de hemel is...' Na afloop staan we met voldoening op. Buiten staan verplegers vol verbazing.

De herinnering blijft en is een reflectie van de afslag die ik nam. Mijn oudere broer stierf voortijdig, al jaren geleden. Met hem kan ik hierover de degenen niet meer kruisen.

Ik sta op de drempel van mijn buitendeur als een gedachte naar mijn moeder gaat. Ik ging voor het eerst alleen naar school en zij riep 'Zorg dat je niet verdwaalt'. Ik moet verder, ik moet mijn kleindochter van haar school halen en daarna heb ik oppasdienst.

De mijmeringen op de halte van het heden doen me besluiten een goede Opa te zijn. Een goede Opa stelt gerust, vertelt verhalen en zingt soms een levenslied. De afslag is genomen.

* Bob Last studeerde klinische psychologie aan de UvA. Hij was als psycholoog verbonden aan het Emma Kinderziekenhuis en later aan het Academisch Medisch Centrum. Hij was betrokken bij de oprichting van het Ronald McDonald Huis. In 2006 werd hij benoemd tot bijzonder hoogleraar in de Pediatrische Psychologie aan de VU. Hij promoveerde op het proefschrift: Communicatie met het kind met kanker. Kees Blokland en Bob Last kennen elkaar uit hun studietijd.

Brief aan de lezer, over de vrede

Door Thijs van Hoogstraten

Beste lezer,

Kortgeleden las ik in *Trouw* een voorbeschuiving over het recente jubileum van *Kerk en Vrede*. Een vereniging die sinds 1924 bestaat en zich ten doel stelde en stelt kerken (en anderen) ervan te overtuigen dat wapens en geweld in strijd zijn met de christelijke leer van de naastenliefde. Een pacifistische beweging met een monumentale geschiedenis, langs de jaren van de 2e wereldoorlog en de jaren zeventig en tachtig, de tijd van de grote demonstraties tegen kernwapens.

Met naast zich het jongere en meer activistische *Interkerkelijke Vredesberaad*, waarin wij als doopsgezinden ook deelnamen, niet zonder gefrons van sommige leden. 'Allemaal voorbij' zou je kunnen denken, hoewel er ook nu op het front van de vredesbeweging nog wel iets omgaat binnen en buiten de kerken, ook via de huidige samenwerking in *Pax Christi*, die elk jaar de 'vredesweek' opzet. Maar *Kerk en Vrede*, met nu nog 368 leden, vierde dan toch haar 100-jarig bestaan, met een congresdag en een jubileumboek *Pacifisme in tijden van oorlog**. Zeer lezenswaard, overigens, dat boek.

Waar het mij nu om gaat is de 'Open brief', die het bestuur van *Kerk en Vrede* in juni heeft geschreven aan de kerken, over de oorlog in Oekraïne, onder de aanhef *Wij missen de stem van de kerken*. Ik citeer: "Wij missen de stem van de kerken bij de inzet voor vrede in Europa. Wij wachten erop dat kerken hun zorgen over de toenemende bewapening uiten en delen met hun leden en de samenleving ... Hoe geloofwaardig is ons bidden om vrede, als we niet concreet zoeken en blijven zoeken naar wegen om tot vrede te komen. wij geloven dat we niet mogen bidden of God het geweld wil omkeren tot vrede, als we

zelf bijdragen tot dat geweld. Wie vrede wil moet vrede zoeken. Dat geluid zouden we in de actuele Europese situatie zo graag van kerken willen horen."

De schrijfster van het jubileumboek, theologe Greetje Witte-Rang, zei het zo in *Trouw*: "Er wordt idioot weinig nagedacht over de escalatie die daar [] plaatsvindt, niet in de samenleving en niet in de kerk. Eerst ging de discussie over helmen en moet je kijken wat er nu heen gaat aan wapens, dat is immens. Maar vragen daarover mogen niet worden gesteld ... Geweld bepaalt ons gedrag. Dat kan niet voor een christen en het is uitzichtloos."

De open brief leverde weinig enthousiaste reacties op, erkent ook voorzitter van *Kerk en Vrede*, Henk Baars. Hij zegt: "Veel kerken durven niet. Ik denk dat ze zich er niet aan willen branden. Terwijl het zó noodzakelijk is; het risico van een kernoorlog wordt steeds groter. Ik vind dat kerken volgens het evangelie verplicht zijn zich daarover uit te spreken ... Wat we zien is dat de opvattingen over deze oorlog zijn vastgelopen in geweld ideeën – het lijkt wel dat niemand bereid is na te denken over alternatieven of oplossingen. Je mag bijna niet spreken over onderhandelingen. Terwijl iedereen weet dat er een keer een einde moet komen aan deze oorlog."

Ook mijn indruk is dat de Nederlandse kerken deze handschoen niet erg hebben opgepakt. De goedwillenden niet te na gesproken, onder wie onze eigen ADS met haar recent aangestelde 'functionaris vrede en duurzaamheid' dr. Iris Speckmann. En het gegeven dat ons doopsgezind seminarium toch een eigen discipline heeft met het vak *Vredes-theologie (Peace and Justice Studies)* onder de hoede van dr. Fernando Enns.

Mijn vraag blijft: zou het moeten, zou het kunnen, zo'n geluid? Zelf tob ik nog over de rol van 'de kerken' en de individuele gelovigen. Maar ook geldt, volgens mij: geweldloosheid ja, in navolging van Christus ja, maar vooral ook als burgerlijke deugd.

Deze vraag heb ik eerst voorgelegd aan één gemeentelid, zr Truus Dade. Zij is een oudgediende van de Amsterdamse Vredesgroep. Die groep was ooit zeer actief, maar de toenmalige leden zijn overleden of in ruste. Zr Dade is de laatste der Mohikanen, al noemen we ons nog steeds 'Vredesgemeente'.

Aan haar wilde ik in als eerste die vraag stellen: mis jij in Nederland het geluid van de kerken? Zr Dade laat zich niet tot een gemakkelijk "ja" verleiden. Zij zegt: "Ik ben wel verbaasd over stilte vanuit de kerken. Als doopsgezinden gingen we vroeger best ver, maar nu heb ik geen flauw idee. Ik zou gewoon iedereen aan de tafel willen zetten over die escalatie van geweld. Boven aan het lijstje blijft het ideaal van de geweldloosheid toch staan!. En het is waar, we kijken nu toe en zeggen niets. Wat dan wel, dat is altijd het moeilijke punt. Je kunt het naïef noemen, maar nodig is dat gesprek wel. Ik moet denken aan mijn ouders die in de jaren veertig niet over de oorlog wilden praten. "Kijk vooruit" was hun devies. Ik had het daar soms wel moeilijk mee. Het gesprek over geweld moet verder worden gevoerd. De democratie is daarvoor toch ook een methode."

Dank je wel Truus. Uiteindelijk is dit geen brief aan jou geworden, maar aan iedereen, die idA leest.

Mijn vraag aan u, lezer, is dus: mist u in Nederland het geluid van de kerken?

* *Greetje Witte-Rang (red.)*, *Pacifisme in tijden van oorlog. Kerk en Vrede 100 jaar. Middelburg, Skandalon. 2024.*

Hart van Staal

Door Albertine Wendte-Voncken

Hoe zou de wereld eruitzien als er geen muziek meer gemaakt mocht worden? Ravi snapt er niks van. Wat moet hij zonder gitaar? Ook Zina houdt van zingen, maar vanuit de overheid mag het niet meer.

In *Hart van Staal* vertelt Simon van der Geest het verhaal van Ravi en Zina die in een wereld leven zonder muziek. Ook komen ze tot de ontdekking dat hun ouders vervangen zijn door mensachtige robots. Het lijkt zich af te spelen in de nabije toekomst, in een wereld die behoorlijk op de onze lijkt, afgezien van wat technische verbeteringen.

Muziek maken is vermoedelijk van alle culturen en alle tijden. Muziek kan ons in vervoering brengen en dingen laten benoemen die we zonder muziek niet zouden kunnen uitspreken. Hoe de wereld zou zijn als er geen muziek gemaakt mag worden is een interessant thema. Ook het andere thema, waar de wereld heen gaat als de kunstmatige intelligentie in mensachtige robots terecht komt geeft het boek lading. Van der Geest schreef het boek als een avonturenboek, vlot en leesbaar, maar vanwege de onderliggende thema's krijgt het een diepere laag.

WAT ALS JE OP EEN NACHT ZIET

SIMON VAN DER GEEST

MET ILLUSTRATIES VAN MARTIJN VAN DER LINDEN

Simon Van der Geest won twee keer de Gouden Griffel, voor *Dissus en Spinder* en een Zilveren Griffel voor *Het werkstuk*. Zijn stijl is helder en compact en het leest daardoor vlot. In dit boek wisselt hij per hoofdstuk tussen het gezichtspunt van Ravi en Zina. Bovenaan elk hoofdstuk staat de naam van Ravi of Zina. Ook staat er een kleine tekening die te maken heeft met het hoofdstuk, waardoor de tekening fungeert als een hoofdstuktitel en je prikkelt om verder te lezen. De illustraties van Martijn van der Linden, een illustrator die zeer gevarieerd werk heeft gemaakt. In dit boek gebruikt hij zwarte pentekeningen, die bijdragen aan de futuristische sfeer.

Op een bepaalde manier is ook de opzet van het boek futuristisch. Via de Storytel app kan je de muziek horen die bij dit boek hoort, waardoor het een verrijkt audioboek wordt. Een mooie creatieve en interactieve toevoeging, die het boek ook weer een andere dimensie geeft. Misschien is dit wel de toekomst van de literatuur?

Het boek is goed te lezen vanaf 10 jaar en misschien kan je het wel aan iets jongere kinderen voorlezen. De hoofdstukken zijn van een goed formaat om voor te lezen.

Ik ben 8 jaar geleden naar de VS verhuisd: 6 weken voor de verkiezingen van 2016. Van tevoren was ik super enthousiast om dit allemaal van dichtbij mee te maken, maar dit sloeg snel om. Trump kleurde mijn eerste vier jaar in Amerika. De enorme polarisatie, de impact van zijn beleid op de internationale studenten met wie ik werkte, en zelfs mijn angst om me op sociale media uit te spreken over hem, vanwege mijn eigen immigratieproces.

De Amerikaanse Verkiezingen:

Door Anne-Claire Frank

Toen ik in het voorjaar van 2020 ontdekte dat ik al mijn Amerikaans burgerschap kon aanvragen, heb ik dat uiteindelijk een paar maanden later gedaan. Ook al ben ik Europeaan en blank, toch voelde ik me niet helemaal 'veilig' onder zijn presidentschap. De blijdschap was groot toen een paar maanden later Biden de verkiezingen van 2020 won. Wij waren intussen van Delaware naar Hyattsville verhuisd, net buiten Washington, en we zijn die middag van de uitslag meteen met de metro naar het Witte Huis gegaan. Het leek wel alsof Amerika de wereldcup had gewonnen, overall toeterende auto's en mensen met vlaggen.

We wisten dat er kans was dat Trump zijn verlies niet zomaar zou toegeven, maar 'January 6th' zagen we toch niet aankomen. Ik was nog van plan die dag met andere mensen van de kerk (Hyattsville Mennonite Church) naar Washington DC te gaan, om deel te nemen aan een vredig protest/gebed vlakbij het Witte Huis. Onze dominee liet ons de dag ervoor weten dat de burgemeester van DC had gewaarschuwd voor geweld en adviseerde niet de stad in te gaan. De volgende dag was het zeer beangstigend om te zien wat er slechts een paar kilometer verderop gebeurde.

Die avond opende de kerk een Zoom om samen te kunnen verwerken wat we hadden zien gebeuren. Was het nou uiteindelijk Pence die de National Guards had opgeroepen, en betekende dat

dat hij de 25th amendment had uitgeroepen? Nee, maar het was een enorme opluchting hem die avond het proces van stemmen tellen 'gewoon' weer te zien oppakken.

De dagen na de inauguratie van Biden en Harris erna merkte ik dat ik moest 'afkicken' van de triggers die Trump vier jaar lang dagelijks op het nieuws had veroorzaakt. Er was opeens rust in de politiek, waar ik naar snakte, maar die ik niet meer gewend was.

Vorig jaar waren we toch een beetje verbaasd dat Biden zich weer kandidaat stelde, want ook hier maakten we ons zorgen om zijn leeftijd. En het werd alleen maar erger natuurlijk met het Biden-Trump debat en de aanslag op Trump, wat hem bijna een heldenstatus leek te geven.

De zondagmiddag dat Biden aankondigde terug te treden en Kamala Harris als lijsttrekker voorstelde, was heel bijzonder. Ik had de tv op de achtergrond aan staan, en het was alsof ik de sfeer van wanhoop naar hoop kon zien omslaan. Ik was verbaasd, omdat men zelden zo positief over Harris had gesproken en begreep niet waar dit opeens vandaan kwam.

De eerste paar dagen na de bekendmaking hoorde ik mensen nog wel zeggen dat dit goed nieuws was, maar dat ze zich afvroegen of anderen wel voor haar zouden stemmen. Mijn reactie was dat we dat pas op de dag van de

verkiezingen zullen weten, en dat we intussen maar één ding kunnen doen, gaan stemmen en iedereen om ons heen aan te moedigen te gaan stemmen. Die twijfel verdween snel. De energie die was vrijgekomen kende ik alleen van verhalen over de verkiezingsstrijd van Obama. En dat geeft me hoop!

Een paar weken later vertelde een vriendin die in Tennessee is opgegroeid, hoe ze daar had gezien dat Harris in de afgelopen jaren heel veel 'grondwerk' had gedaan, veel het land in was geweest, en dat Democratische partijen daarom in veel staten heel snel bereid waren haar als lijsttrekker te benoemen.

Hyattsville Mennonite Church (HMC) is een van de meest progressieve doopsgezinde kerken in Amerika. Het heeft niets meer van wat mogelijk je beelden zijn van Amerikaanse Mennonites. Veel mensen zijn actief op het gebied van social justice in de breedste zin van het woord. Omdat de kerk net buiten Washington DC staat, worden we vaak gevraagd om Mennonite actiegroepen uit het land te ontvangen die gebruik willen maken van de kerk in voorbereiding van demonstraties. Het meest bijzondere vond ik een vier-stemmig zangkoor dit voorjaar in het Capitool in protest tegen de oorlog in Gaza. Ze werden helaas al zingend in de boeien geslagen. Maar er wordt eigenlijk zelden over specifieke politieke kandidaten gesproken. Ook Amerikaanse Mennonites nemen de scheiding tussen kerk en staat

Van Outsider naar Insider

erg serieus, en in het verleden nog veel explicieter dan nu. Maar het is duidelijk wat de zeer grote meerderheid (of iedereen?) zal stemmen. In Maryland maken we ons meer zorgen over onze senaatszetel.

Michelle Obama riep op tot "Do Something!". Ik heb met The Women League of Voters een voter-registration event georganiseerd en op de dag van de verkiezingen ben ik een stembureau medewerker. Op deze manier probeer ik mijn bijdrage te geven. Het is nu op het moment van schrijven een kleine twee weken voor de verkiezingen. Ik heb hoop, én ik hou mijn hart vast. Maar ik kan niet nadenken over 'what if'... "Wij zijn in staat een 'woman of color' tot President van Amerika te verkiezen", zeg ik tegen iedereen. En ik hoop dat de 'joy' en 'blik vooruit' die Kamala Harris in de campagne bracht het narratief van de 'onoverbrugbare verdeling' een beetje kan veranderen.

Ik ben van outsider, soms uit bescherming van mezelf de boel als een buitenstaander aankijkend, nu acht jaar later een 'insider' geworden en probeer actief deel te nemen aan dit zeer boeiende, 'far from perfect', Amerikaanse democratische proces.

Anne-Claire Frank-Seisay
anneclairefrank@gmail.com

Op de eerste dag van 'early voting' in Maryland heb ik mijn stem uitgebracht!

In Memoriam

Bernard Jan Blydenstein (1937-2024)

Afgelopen donderdag 10 oktober is in alle rust is overleden onze br Bernard Jan Blydenstein, op de leeftijd van 87 jaar. Br Blydenstein was geboren op 20 april 1937 in Enschede, en afkomstig uit een oude Doopsgezinde familie. Doopsgezind-zijn, en Twente waren twee belangrijke onderdelen van zijn identiteit.

En daaruit volgde een grote liefde voor de natuur, en een verlangen naar eenvoud in levensstijl en omgang. Van gedoe hield hij niet. Na zijn studie in Rotterdam, en verblijf op verschillende plaatsen, waaronder Engeland, kwam BJ (zoals hij eigenlijk altijd genoemd werd) met zijn vrouw Kea uiteindelijk in de Vechtstreek terecht. Hij genoot vooral na zijn pensionering van het landelijke leven in zijn boerderij aan de Vecht, zijn hondjes en van het werken in de tuin.

In de eerste jaren na alle omzwervingen was zijn betrokkenheid bij een Doops-gezinde Gemeente wel wat op de achtergrond geraakt, maar via zijn goede vriend, onze br Sander Gijsberti Hodenpijl, kwam hij via de bijbelkring "De Bijbelaars" tot zijn vreugde in onze Singelkerk terecht. En al gauw liet hij zijn attestatie overschrijven naar onze Gemeente, en werd hij samen met zijn echtgenote een regel-matige bezoeker van onze diensten. De Bijbelgesprekskring was zeer belangrijk voor hem, en eigenlijk miste hij nooit, ook al had hij een druk sociaal leven. In 2018 verscheen er een mooi interview met br Blydenstein in IdA, een portret van een Gemeentelid, en ik herinner me de foto bij dat artikel, samen met zijn kleinzoon.

Kenmerkend voor br Blydenstein was onder veel meer zijn luisterend oor, zijn diepe geïnteresseerd zijn in mensen, zijn hartelijkheid in de omgang, en zijn verlangen naar écht contact zonder poespas en gedoe.

Sinds de corona-tijd luisterde hij altijd naar onze diensten online. En toen het voor hem steeds lastiger werd om op zondagmorgen naar Amsterdam te komen wegens zijn langzaam maar zeker verslechterende gezondheid, deed hij dat weer. Het echtpaar Blydenstein was zo iedere zondagmorgen met de Singelkerk verbonden.

Op donderdag 17 oktober hebben we in besloten kring met dierbaren en naasten afscheid van BJ genomen in het oude kerkje te Vreeland, dicht bij zijn huis. We wensen zijn vrouw Kea Blydenstein-Verkoren, en zijn dochters Lisette en Marguerite met hun echtgenoten en de kleinkinderen veel kracht en sterkte toe bij dit grote verlies. Moge de nagedachtenis aan br Bernard Jan Blydenstein tot zegen zijn!

Henk Leegte

Gedachtenisdienst

Zondag 24 november is de laatste zondag van het kerkelijk jaar en in deze dienst in de Singelkerk zullen we dan stil staan bij het overlijden van onze leden en vrienden in het afgelopen jaar.

De namen van de overledenen worden genoemd en ter nagedachtenis wordt er een kaars aangestoken.

Ds. Jan van Aller zal de dienst leiden, en onze organist Jeroen Koopman zorgt voor de muzikale begeleiding.

Na de dienst is er gelegenheid om elkaar te ontmoeten en om herinneringen te delen.

7 kandidaten belijdenis

Tijdens een bijzondere kerkenraadsvergadering op **woensdagavond 6 november** a.s. zullen 7 kandidaten belijdenis doen van hun geloof. Deze avond wordt gehouden in de Singelkerk en begint om 20.00 uur.

U bent van harte welkom om hierbij aanwezig te zijn.

Tijdens de kerkdienst in de Singelkerk op **10 november** zullen 4 van hen worden gedoopt de andere 3 zijn als baby gedoopt en zullen de zegen ontvangen. De dienst begint om 10.30 uur.

Ook hierbij bent u van harte welkom.

Buiteling

Door Karen Lammers

Hoewel deze week de gebruikelijke zorgen over het huidige wereldtoneel en allerhande andere uitdagingen de dagen als een grijze sluier hadden kunnen verstikken, gebeurde het dat mijn zegeningen het grijs met hun warme licht naar de achtergrond bonjourden. Deze week voelde ik me bovenal senang. Het begon toen ik mijn gedachten liet gaan over het heden en er een lied in me opkwam over een heel klein zandkorreltje. Het stemde me vrolijk en bleef in mijn hoofd rondzingen. Was het omdat het lied verbonden is met dierbare herinneringen? Ongetwijfeld. Maar toen ik de betekenis van de woorden tot me door liet dringen, werd me duidelijk dat de tekst precies dat 'joie de vivre' verwoordt, dat levensgevoel waar mijn verlangen zo naar uit gaat, dat ik voor mezelf zo vaak hoop maar me lang niet altijd vergezelt.

De tekst verhaalt over een heel klein zandkorreltje, dat weet dat het klein is maar zich in zijn verbeelding groot voelt en zich buiteland laat meevoeren op de vlagen van de wind daarbij reusachtige afstanden afleggend. Het geeft zich over aan het moment en laat zich dapper meedragen in het avontuur, vrij, gedragen door de wind. Wetend dat het slechts een passant is, maar zich tijdloos voelend. Dat het leven liefheeft en zich een weg baant met grote dromen.

Het was de week van de bulitreiking, het vieren van het afsluiten van de bachelor en tegelijk het verder gaan op het ingeslagen pad van de klassieken. Het werd een stijlvolle ceremonie met een gepaste laudatio voor elke afstuderende student. De happening was hoopgevend omdat het toonde hoeveel en hoe verschillend de talenten en interesses zijn, hoe iedereen zijn weg aan het vinden is en daarin volhardt met als gemeenschappelijke basis de liefde voor de klassieken. Voor mijzelf had het daarbij het emotio-

neel zuiverend effect van het loslaten van het eerdere carrière pad dat me weliswaar veel heeft gebracht maar dat in de laatste jaren een doodlopende weg bleek toen geleidelijk aan duidelijk werd dat er verwoestende krachten bezig waren.

De abrupte beslissing om uit de situatie weg te breken luidde een periode in die in het teken stond en staat van een dagelijks bouwen aan een solide basis. Deze week is een mijlpaal en het voelt alsof ik lichter ben geworden. Deze week ook hervond mijn lieve huisdier gaandeweg weer iets van zijn gezondheid terug. De zorgen voor het dier de afgelopen weken en de gedachte die opkwam dat het leven eindig is en dat het zijn eigenste beloop heeft, heeft een zekere sereniteit gebracht nu hij weer zijn levendigheid en vredigheid hervindt. Het plaatst me met beide benen in het hier en nu en doet me weer beseffen dat ik stap voor stap samen met hen die me omringen de weg ga naar waar die ons brengen zal. Een troostrijke gedachte.

Le Grain De Sable van Michel Fugain

*Moi qui ne suis qu'un tout petit grain de sable,
Il m'arrive d'imaginer que je suis grand,
Que je suis capable D'être formidable,
D'avancer à pas de géant,
Moi qui ne suis qu'un petit grain de poussière,
Je crois souvent que je peux faire tourner le vent,
Et que je suis libre, Que tout m'est possible,
Que je peux arrêter le temps.
Mais si je lève les yeux, je me dis:
Je suis l'infiniment petit,
Je ne suis qu'un passant,
Accroché à ma vie comme à une terre
Perdue dans l'infiniment grand.*

*Je suis l'infiniment petit,
Je ne suis qu'un passant
Et je fais mon chemin à grands coups de rêves
Perdus dans l'infiniment grand.
Moi qui ne suis qu'un tout petit grain de sable,
Rien qu'une goutte d'eau jetée dans l'océan,
Moi qui voudrais vivre, Qui voudrais survivre,
Qui voudrais arrêter le temps,
Je suis l'infiniment petit,
Je ne suis qu'un passant,
Accroché à ma vie comme à une terre
Perdue dans l'infiniment grand
Et je fais mon chemin à grands coups de rêves,
Perdu dans l'infiniment grand.*

Vertaling: Karen Lammers

Ik, die slechts een heel klein korreltje zand ben, beeld me soms in dat ik groot ben, dat ik het in me heb om enorm machtig te zijn, om met reuzenstappen voort te gaan, ik, die niet meer ben dan een klein korreltje stof, denk vaak dat ik de wind kan draaien, en dat ik vrij ben, dat alles me mogelijk is, dat ik de tijd kan stoppen. Maar als ik mijn ogen opsla, dan zeg ik bij mezelf: Ik ben het oneindig kleine, ik ben slechts een passant, vasthoudend aan mijn leven als aan aarde verloren in het oneindig grote,

ik ben het oneindig kleine, ik ben niet meer dan een passant en ik ga mijn weg met grote dromen, verloren in het oneindig grote. Ik, die slechts een klein korreltje zand ben, niet meer dan een regendruppel in de oceaan, Ik, die wil leven, die wil overleven, die de tijd wil doen stoppen, ik ben het oneindig kleine, ik ben slechts een passant, vasthoudend aan mijn leven als aan aarde verloren in het oneindig grote, en ik ga mijn weg met grote dromen, verloren in het oneindig grote.

Buiteling in de lucht,
Karen Lammers

Er ligt een
inkijkexemplaar
bij de kosterij
van de
Singelkerk

Doe je
mee?

WERKBOEK CREATIEF SCHRIJVEN EN MEDITEREN VOOR DE TIJD VAN ADVENT EN KERST

1 december 2024 - 6 januari 2025

In de adventstijd beleven we het 'wachten' op een nieuw begin, op het licht van Kerstmis, op een nieuw jaar. Hoe kunnen dit prille licht aanwakkeren tot een verwarmend vuur?

Het werkboek *Fluisteringen van licht* helpt je op een creatieve manier om je aandacht naar binnen te richten. Dagelijks reserveer je tijd (circa 20 minuten) voor een actieve meditatieoefening en het schrijven van een pagina tekst. Het werkboek inspireert je met gedichten, citaten en teksten uit diverse culturen en religies.

Je schrijft vloeiend. Geen zorgen over mooi proza. Zie het werkboek als jouw metgezel op reis van het donker naar het licht en van oud naar nieuw.

Is de aanschaf van het werkboek (à € 25,00) voor jou te begroterlijk? Is er iets anders dat je belet om deel te nemen hoewel je graag wil, laat het weten.

Afhankelijk van de animo kunnen we bij elkaar komen om ervaringen en teksten met elkaar te delen. Je kunt dit ook in eigen kring organiseren.

Wil je meedoen, mail dan naar Liliane:

l.vandersteur@vdga.nl

Betalen kan direct met de QR-code. Of later.

WOENSDAG 28 MEI T/M ZATERDAG 31 MEI 2025

Vierdaagse busreis naar Zürich

'De moed om lief te hebben'
viering van 500 jaar anabaptisme

500 The courage to love
ZÜRICH 29 MAY 2025

SAVE THE DATE:

Let's commemorate 500 years of Anabaptism together in the city where the movement began!

For more information: mwc-cmm.org

 Mennonite World Conference **Congreso Mundial Menonita** **Conférence Mennonite Mondiale**

Op 29 mei 2025, Hemelvaartsdag, wordt in de oude binnenstad van Zürich, met veel feestelijkheden de geboorte van het anabaptisme gevierd.

Het is dan 500 jaar geleden dat in de huiskamer van Felix Manz in Zürich een groep volwassenen opnieuw gedoopt werd. Deze 'wederdoop' wordt gezien als het symbolische begin van het anabaptisme en daarmee is Zürich de bakermat ervan.

Hoewel de Nederlandse Doopsgezinden een andere historie hebben, willen we deze mijlpaal graag meevieren. Er zal die dag in Zürich een grote samenkomst georganiseerd worden met sprekers, workshops en met veel ruimte voor ontmoeting en viering met het thema 'The courage to love' – 'de moed om lief te hebben'.

Ook de dienst op zondag 1 juni '25 in de Singelkerk zal in het teken staan van deze historische gebeurtenis en zal een internationaal karakter krijgen.

Om de reissom aantrekkelijker te maken nemen Doopsgezind Amsterdam en Doopsgezind Haarlem samen de reiskosten voor hun rekening. Deze reis naar Zürich is daarom in eerste instantie bedoeld voor iedereen die zich verbonden voelt met één van deze twee gemeentes. Vanaf januari kan iedereen zich hiervoor aanmelden.

Kosten:

€ 525,- pp. Incl.: reis per bus, 3 overnachtingen in 4* hotel in Zürich, 3x ontbijt en 3x diner in het hotel.

Voor meer informatie kunt u contact opnemen

met: Rimke.vanderveer@DoopsgezindAmsterdam.nl

Aanmelden via:

Maatwerkgroep Zwitserland met Doopsgezind Amsterdam en Haarlem o.l.v. Rimke van der Veer en Joyce Dietrich (drietour.nl)

Herdenking omgekomen vluchtelingen aan de grenzen van Europa

Op **zondag 3 november** vindt om 15.00 uur in de Mozes en Aäronkerk (Waterlooplein 207) de jaarlijkse oecumenische herdenking plaats van vluchtelingen die afgelopen jaar omkwamen aan de Europese grenzen. Mensen die op zoek zijn naar een beter en veiliger leven, verdrinken in zee of komen op andere manieren onderweg om. Aan hen denken wij en hun namen worden genoemd, opdat zij niet vergeten worden.

Sprekers:

Voorafgaand aan de herdenking zal schrijfster **Rosita Steenbeek** om 13.30 uur ingaan op de situatie van vluchtelingen in Europa. Het voorprogramma vindt plaats in het Huis van Sant'Egidio, naast de kerk. Tijdens de herdenkingsdienst in de Mozes en Aäronkerk verzorgt **Abdelkader Benali** de overweging. De herdenking wordt afgesloten met een processie naar de Amstel, waar bloemen worden uitgestrooid om de overledenen te gedenken. Zie ook: <https://www.diaconie.org/events>

Huub Oosterhuislezing

Op **zondag 3 november** om 15.00-16.00, wordt in de Rode Hoed de eerste Huub Oosterhuislezing gehouden door Colet van der Ven 'Over liedjes, liefde, gemis en nog zo wat ... De lezing wordt afgewisseld met composities van Tjeerd Oosterhuis en Tom Löwenthal op teksten van Huub Oosterhuis, uitgevoerd door onder anderen Esther Floor, Rosa Löwenthal, Trijntje Oosterhuis en Edsilia Rombley.

DE ZACHTE KRACHTEN IN EEN TIJD VAN HARDE TAAL:

Samen bouwen aan een inclusieve samenleving in Amsterdam

In een tijd waarin harde woorden en strenge maatregelen het vluchtelingendebat domineren, biedt dit symposium een verfrissend, menselijk perspectief. Wij richten ons op de kracht van empathie, compassie en dialoog om te onderzoeken hoe we meer draagvlak voor vluchtelingen kunnen creëren en misverstanden kunnen doorbreken.

Op **vrijdag 22 november** nodigen we je uit in de Singelkerk in Amsterdam voor het Symposium Amsterdam 750 jaar vluchtelingenstad. Vrede en ontmoeting in en Nieuwe Politieke Realiteit. Met bijdragen van prof. dr. Henk van Houtum (Radboud Universiteit) en Babah Tarawally (schrijver, journalist en columnist Dagblad Trouw), en indringende filmfragmenten uit Shadow Game, zullen we samen ontdekken hoe we een inclusievere samenleving kunnen vormgeven.

De ochtend eindigt met een paneldiscussie onder leiding van Joep Stassen, met als sprekers Rutger Groot Wassink (wethouder Amsterdam), Giselle Schellekens (VluchtelingenWerk Nederland) en Kiza Magendane (schrijver en beleidsadviseur). Vervolgens is er ruimte voor discussie en ontmoetingen tijdens de lunch.

Datum: Vrijdag 22 november

Locatie: Singelkerk, Amsterdam

Tijd: 10.00 - 13.30 uur (inloop 9.30 uur)

Dit symposium maakt deel uit van de viering van 750 jaar Amsterdam en The Spirit of Amsterdam.

Aanmelden:

www.doopsgezindamsterdam.nl/programma

Bij aanmelding rekenen we op je komst!

The Spirit of Amsterdam Gebedshuizenfestival, 22-24 november

The Spirit of Amsterdam is een bijzonder festival in Amsterdam, waarbij diverse religieuze en spirituele gemeenschappen hun deuren openen voor het publiek.

De Doopsgezinde Singelkerk heeft in het kader van dit festival een mooi en gevarieerd programma samengesteld:

Symposium Amsterdam 750 jaar stad van vluchtelingen:

**Vrede en Ontmoeting in een Nieuwe Politieke
Realiteit**

Vrijdag 22 november in de Singelkerk, 10.00 - 13.30 uur

Het thema: De zachte krachten in een tijd van harde taal: Samen bouwen aan een betere inclusieve samenleving in Amsterdam.

Voor meer informatie: www.doopsgezindamsterdam.nl
of info@doopsgezindamsterdam.nl

Preek van de Leek met Marjolein Moorman

Deze Preek van de Leek wordt gehouden in het kader van het festival The Spirit of Amsterdam. Moorman is sinds 2018 wethouder van Onderwijs, Armoede en Inburgering in Amsterdam en staat bekend om haar toewijding aan gelijke kansen en haar strijd tegen ongelijkheid. Singelkerk, **24 november**, 17.00-18.00.

Hark! & Co

een uniek ensemble dat het weekend van the Spirit of Amsterdam zal afsluiten met een betoverend concert. Dit bijzondere gezelschap, bestaande uit musici uit zowel de klassieke als de pop/rockwereld.

Het programma, "A Fairer House than Prose", draait om de poëzie van Emily Dickinson. Kerk aan het Meerpad, **24 november**, 20.30 - 21.45.

Meer activiteiten in het kader van het festival:

The Turn Club @ The Spirit of Amsterdam, 22 november

Korenfestival: Opademen, zaterdagmiddag, 23 november
Georganiseerd door de Raad van Kerken Amsterdam in de Lutherse Kerk aan het Spui, 13.00 - 17.00.

Zangmiddag voor Inclusiviteit, zaterdag 23 november
om 15.00 uur in de Singelkerk, o.l.v. dirigent Rinske van der Meer begeleiding van pianist Martijn Vriesman.

Singelkerkconcert met topsolisten van Amsterdam Sinfonietta, 24 november om 13.30 - 14.30 in de Singelkerk. Jeroen Koopman en Amsterdam Sinfonietta in concert!

Beleef een uniek concert in de Singelkerk met de aanvoerders van Amsterdam Sinfonietta, Candida Thompson (viool) en Tim Posner (cello), begeleid door Jeroen Koopman op orgel. Dit bijzondere concert voert u mee op een muzikale reis door verschillende tijdperken, waarin zowel barokke meesterwerken als hedendaagse composities de revue passeren.

Geniet van de subtiele klanken van Johann Paul von Westhoffs Imitazioni delle Campane en de virtuositeit van J.S. Bachs Sonate in e-klein en Gambasonate in G groot. Laat u verrassen door de zeldzaam uitgevoerde Sonate Duodecima voor viool, orgel en cello van de getalenteerde barokcomponiste en non Isabella Leonarda, bekend om haar elegante en expressieve muziek.

Kaarten via website: www.doopsgezindamsterdam.nl

Uit de kerkenraad – 10 oktober

Het team

Essemie van Dunné
voorganger, jongeren-
en opbouwwerker
in Noord
t 06 48 35 07 25
e.vandunne@
doopsgezindamsterdam.nl

Joke van der Heide
jongerenwerk
t 06 17 96 43 71
j.vanderheide@
doopsgezindamsterdam.nl

Henk Leegte
predikant
t 06 45 62 62 70
h.leegte@
doopsgezindamsterdam.nl

Ewoud Roos
predikant
t 06 34 11 50 00
e.roos@
doopsgezindamsterdam.nl

Liliane van der Steur
jeugdwerker
t 06 21 39 75 44
l.vandersteur@
doopsgezindamsterdam.nl

In deze vergadering is stilgestaan bij onze kerk in Noord; de Meerpadkerk. Een gemeente die in alles deel is van Doopsgezind Amsterdam maar ook een eigen karakter en sfeer heeft. Er heerst een gemoedelijke sfeer met ruimte voor experimenten en initiatieven in samenwerking met de buurt. Het gaat goed in Noord, er is om de week een dienst met kinderkerk en er zijn twee goedlopende Bijbelgroepen. Noord is als stadswijk gewild onder jongeren, en dat zie je terug in de leeftijd van de bezoekers en de deelnemers aan de activiteiten.

Hoe kan onze gemeente anticiperen op de groei van deze stadswijk? In ieder geval door actief in media en op Sociale Media te laten weten dat we er zijn. Een ander initiatief dat een enorme impuls zal geven aan het gemeentelven in Noord betreft de aankoop van het pand op de Nieuwendammerdijk, dat woonruimte zal bieden aan jong en oud. welkom als lid van de kerkenraad!

Belijdenis en doop – De kerkenraad had een voorkeur voor de Meerpadkerk, maar gezien het grote aantal belijdeniskandidaten is gekozen voor de Singelkerk, zodat er voldoende ruimte is voor alle belangstellenden van de zeven kandidaten. (de uitnodiging staat elders in dit blad). Het concert werd goed bezocht en was een succes.

Lunch met Vrienden – Regelmatig verwelkomen we nieuwe vrienden in onze gemeente. Zij worden binnenkort allemaal uitgenodigd voor een lunch op 19 januari a.s. om geïnformeerd te worden over de gemeente en om nader kennis te maken. Iedereen is overigens van harte welkom om bij deze lunch te zijn die geleid zal worden door Ewoud Roos en Rimke van der Veer.

Muziek bij moment van inkeer – Voor de zomer is er bij wijze van experiment een aanpassing in de liturgie aangebracht. De aanpassing betreft invoeging van een kort orgelstuk door onze organist na de opening en de mededelingen van het kerkenraadslid van dienst. Het idee dat eraan ten grondslag ligt is dat muziek, en in het bijzonder de fluwelen, ingetogen fluistering van het orgel, helpt om tot rust en inkeer te komen. Naar aanleiding van vragen hierover in de laatste ALV heeft de kerkenraad deze aanpassing geëvalueerd en besloten om het definitief te maken.

Maatschappelijke vraagstukken – Zeer regelmatig krijgen wij als kerkenraad de vraag wat het standpunt van de kerk is m.b.t. grote vraagstukken zoals klimaat, armoede, vluchtelingen en oorlog en vrede. We hebben het er zodoende regelmatig over. Zo is in deze vergadering gesproken over de brandhaarden in de wereld en over onze houding als kerk daarin. De Doopsgezinde kerk is van oudsher een vredeskerk en de vraag die opgeroepen wordt is welke bijdrage wij kunnen leveren aan vrede in de wereld. Als kerkenraad zijn wij van mening dat we dat niet doen door partij te kiezen en zodoende deel uit te maken van de polarisatie.

We doen dat wel door activiteiten te bieden waarin de individuele mening kan worden getoetst en gevormd en door in diensten en Bijbelgroepen iedereen te steunen in deze verwarrende tijd. De mening vormende activiteiten zijn bijvoorbeeld: het Dopersgesprek, de 5 mei-lunch, actieve betrokkenheid bij de Raad van Kerken en de Vredesweek, de tentoonstelling in de hal van de Singelkerk over verzetsvrouwen en de informatie over activiteiten in dit blad, de nieuwsmails, website en sociale media. Maar is dat genoeg? Die vraag wordt gesteld aan een Commissie Vrede o.l.v. Joke van der Heide. Zij zal vooral jongeren vragen om hierin te participeren. Wij zien het grote onrecht in de wereld en maken ons grote zorgen, daarom staan wij achter vredesinitiatieven en vragen daar aandacht voor. Tegelijkertijd zijn we bescheiden over onze rol en invloed die wij als gemeente op het wereldtoneel hebben en willen we in onze methode en stijl van werken juist vreedzaam en verdraagzaam optreden.

Rimke van der Veer (voorz.)

Agenda

November 2024

(kerkdiensten: zie achterkant)

• za 2 nov	Leerhuis: Jij zult niet doden	Singelkerk	10.00
• za 2 nov	Koorrepetitie	Singelkerk	10.30
• zo 3 nov	Herdenking vluchtelingen	Mozes en Aäronkerk	15.00
• zo 3 nov	Huub Oosterhuis-lezing	Rode Hoed	15.00 -16.00
• za 16 nov	Koorrepetitie	Singelkerk	10.30
• di 19 nov	Kring Psalmen o.l.v. M. Krebber	Singelkerk	14.30
• 22-24 nov	Gebedshuizenfestival; Spirit of Amsterdam		
• vr 22 nov	Amsterdam vluchtelingenstad	Singelkerk	10.00 - 13.30
• vr 22 nov	Turnclub	zie website	13.30 - 22.00
• za 23 nov	Koorrepetitie	Singelkerk	10.30
• za 23 nov	Korenfestival	Luth. Kerk Spui	13.00 - 17.00
• za 23 nov	Zangmiddag: Inclusiviteit	Singelkerk	15.00 - 17.00
• zo 24 nov	Singelkerkconcert: Synfonietta	Singelkerk	13.30 - 14.30
• zo 24 nov	Preek v.d. Leek: M. Moorman	Singelkerk	17.00 - 18.00
• zo 24 nov	Hark & Co	Meerpad	20.30 - 21.45
• do 28 nov	Bijbelaars o.l.v. E. Roos	Singelkerk	11.00 - 13.00
• za 7 dec	Koorrepetitie	Singelkerk	10.30
• di 10 dec	Dopers Gesprek	Singelkerk	20.15

Voor meer informatie, aanmelden of kaartverkoop zie de website van de Doopsgezinde gemeente: <https://www.doopsgezindamsterdam.nl>.

Kopij voor het volgende nummer vóór **10 november 2024** sturen aan Mieke Krebber
Mail: m.krebber@chello.nl
Adres: Dulcie Septemberpad 73,
1093 NK Amsterdam
(telefoon 020-6731926).

De redactie behoudt zich het recht voor artikelen in te korten of niet op te nemen.

Secretariaat en administratie

Singel 452
1017 AW Amsterdam
kerk (020) 623 45 88
kosterij@doopsgezindamsterdam.nl
secretariaat (020) 624 65 73
secretaris@doopsgezindamsterdam.nl
boekhouding (020) 627 70 72
gironummer
NL11INGB0000141442 (VDGA)
website:
www.doopsgezindamsterdam.nl
website van de ADS: www.ads.nl

COLOFON

idA, in dit Amsterdam
Maandblad voor geloof
en gemeentelven van
Doopsgezind Amsterdam.

Redactie

Joke van der Heide
Thijs van Hoogstraten
Karen Lammers
Liliane van der Steur
Wim de Vries Lentsch
Mieke Krebber (eindredacteur)

Ontwerp en realisatie

Ontwerpgroep Lâle, www.lale.nl
(033) 462 46 93

Verzending idA via het secretariaat:
e-mail: secretaris@doopsgezindamsterdam.nl

Lied van de maand

Gekozen door Liliane van der Steur

216: Dit is een morgen

(tekst Eleanor Farjeon)

1 Dit is een mor - gen als ooit de eer - ste,
zin - gen - de vo - gels ge - ven hem door...
Dank voor het zin - gen, dank voor de mor - gen,
bei - de ont - sprin - gen nieuw aan het woord.

2 Dauw op de aarde, zonlicht van boven,
vochtige gaarde, geurig als toen.

Dank voor gewassen, grassen en bomen,
al wie hier wandelt, ziet: het is goed.

3 Dag van mijn leven, licht voor mijn ogen,
licht dat ooit speelde waar Eden lag.

Dank elke morgen Gods nieuwe schepping,
dank opgetogen Gods nieuwe dag.

KERKDIENSTEN NOVEMBER 2024

	Singelkerk Centrum 10.30 uur	Meerpad Noord 10.15 uur	Collectebestemming
3 nov	ds E.C. Roos	E.M.L. van Dunné	'Uit het krijt' NL26 TRIO 0379 4247 70 t.n.v. de regenboog groep
10 nov Doopdienst	ds H. Leegte		Gemeenteopbouw ADS NL19 ABNA 0243 4938 86 t.n.v. Alg. Doopsgez. Sociëteit te Amsterdam o.v.v. Zuid- en Midden-Amerika
17 nov	ds H. Leegte	ds E.C. Roos	Amsterdam Underground Tour NL26 TRIO 0379 4247 70 t.n.v. Amsterdam Underground Coöperatie U.A.
24 nov Gedachtenis- dienst	ds J. van Aller		Doopsgezinde Gem. A'dam NL16 INGB 0000 7800 00 t.n.v. Verenigde Doopsgezinde gemeente Amsterdam
1 dec Avondmaal	ds H. Leegte	E.M.L. van Dunné	Stoelenproject NL42 INGB 0001 3205 98 t.n.v. Stoelenproject, Amsterdam

'Uit het krijt'

Met het project 'Uit het Krijt' worden kwetsbare mensen met beperkte schulden (maximaal € 5.000,-) geholpen bij het simpel en snel aflossen van schulden. In de meeste gevallen komt deze groep met beperkte schulden niet in aanmerking voor een schuldhulpverleningstraject.

ADS: Gemeenteopbouw in Zuid- en Midden-Amerika

Collecte ten bate van de Stichting voor Doopsgezinde geloofsopbouw en solidariteit, voorheen: Stichting Doopsgezinde Zending en Stichting Gemeenschap voor Doopsgezind Broederschapswerk in Nederland voor projecten in Zuid- en Midden-Amerika

Als u niet in de dienst aanwezig kon zijn en toch iets wilt bijdragen aan het project kunt u dat via het aangegeven bankrekeningnummer doen of via de Givt-app.

Amsterdam Underground Tour

Wandel mee en zie de binnenstad eens van een heel andere kant. De stadsgidsen van Amsterdam Underground hebben een zwervend bestaan gekend en willen hun verhalen en ervaringen met je delen. Zij nemen je mee op ontdekkingstocht langs bootjes, steegjes en portieken. Ze leggen uit hoe je aan geld, drank en dope komt als je dakloos en verslaafd bent. Een bestaan waarin je niemand kunt vertrouwen en waarin het recht van de sterkste geldt. Opgeven bij Secretaris@doopsgezindamsterdam.nl

Doopsgezinde Gemeente Amsterdam

Collecte voor de projecten in de eigen gemeente.

Stoelenproject

Het Stoelenproject is de meest laagdrempelige avond- en nachtopvang van Amsterdam. Van 15 september tot 30 april realiseert men, sinds 1989, ieder seizoen weer 12.000 overnachtingen met 90 vrijwilligers. De opvang is sober, maar veilig, warm en gratis. Elke avond en nacht verblijven er 50 daklozen in deze opvang aan de Marnixstraat.